

ЕСЕНЬ

Жълтици, жълти жълтици,
изгарятъ горе горитѣ,
и птици, много тамъ птици,
какъ плачатъ, плачатъ горкитѣ!

Небето жалба жалѣе,
мъгла го сива закрива,
несретникъ вѣтъръ вечъ вѣе
и тжжно, тжжно извива.

Жълтици, жълти жълтици,
какво да купя съсъ вази,
кожухъ ли, нови чепици?
Вечъ зима иде по нази.

Н. Моновъ

ПРОЩАВАНЕ

Прощавайте, о, птички лекокрили,
и свидни гости въ наший роденъ кжтъ!
Дано ви Богъ дари съ юнашки сили,
че труденъ е далечния ви пжтъ.

Тъмнѣ вечъ насреща планината,
и Севернякътъ скоро ще завий,
а на мъглитѣ сиви пелената
открай докрай небето ще покрий.

Полята пусти сж и занѣмѣли,
не чуй се нигде веселий щурецъ;
мълчатъ горитѣ, вѣйчици навели,
и ронятъ се листецъ подиръ листецъ.

Съ тжга въ душата — мжченици сжщи —
оставаме отново ний сами,
да слушаме и день и нощъ отъ кжщи,
какъ есенниятъ дъждъ рѣми, рѣми...

На добъръ пжтъ, о, птички ранобудни!
Благословенъ да бжде тоя часъ!
А тамъ, въ онѣзъ страни прекрасни чудни,
спомнете си, спомнете си за насъ!

И. Н. Булевъ